

Amts 2den Valgkreds (Berg). Det ærede Medlem ankede stærkt over 2 Bestemmelser i Lovforslaget. Den ene var den, at naar en Mand har gjort sig skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling, maatte han ikke have Lærling. Denne Indbending har Udvalget ikke kunnet tage Hensyn til, til Trods for den meget rystende Fortælling, det ærede Medlem fremkom med, og som, forsaavidt den er rigtig refereret, unegtelig ser noget underlig ud. Den næste Indbending derimod, som gjaldt Lovforslagets § 15, Nr. 3, har Udvalget taget Hensyn til, og har stillet et Vædringsforslag i Henshold til den Udtalelse, jeg nylig nævned. § Nr. 3 staaer nemlig, at naar Mesteren dømmes til Fængselsstraf i over 1 Maaned, eller naar han har hentsiddet i Varetægtsarrest i over 2 Maaneder, er Lærlingen berettiget til at forlade Læren. Udvalget har hertil foreslaaet følgende Tilføielse: „medmindre Lærlingens Uddannelse under Mesterens Graværelse ledes af en fagmæssig uddannet Mand.“ Lovforslagets Hensigt med Nr. 3 er jo den, at der bør være til Stede en fagmæssig uddannet Mand, som kan undervise Lærlingen, idet man gaar ud fra, at hvis Mesteren kommer i Varetægtsfængsel, saa mangler let det fagmæssige Tilshyn med Lærlingen. Denne Mangel vil være afhjulpen, hvis Vædringsforslag Nr. 3 bliver vedtaget. — Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Udvalgets Vædringsforslag.

Judenrigsministeren (Jørgensen):

Jeg vil tillade mig et Par Bemærkninger om Vædringsforslag Nr. 2 og Nr. 3; jeg har ikke kunnet faae fat paa, hvorledes Vædringsforslag Nr. 2 skal fortaas, og jeg har heller ikke kunnet faae fat derpaa under den ærede Ordførers Motivering; men jeg vil tillade mig at sige, hvorledes jeg ser det. Hvis Meningen dermed er, at det ganske i Almindelighed og paa Forhaand skal afgjøres, at for visse Haandværk kan Judenrigsministeren give en almindelig Dispensation og sige: Der kan afviges fra Hovedreglen for disse Lærlinges Vedkommende, saa er det Noget, jeg til Nød kan gaa ind paa, skjøndt det havde været mig kjærere, om man var bleven ved Lovforslagets tidligere Bestemmelser; men hvis det er Meningen, at Ministeriet i hvert enkelt Tilfælde, naar en Haandværksmester her i Landet vil have Dispensation, skal give den, saa finder jeg Bestemmelsen høist uheldig. Hvis der ikke havde staaet „Lærlingens“ men „Lærlingers“ Uddannelse, saa havde jeg ikke været uvis om Meningen, saa havde jeg opfattet

det som en almindelig Bestemmelse; men naar der staaer „Lærlingens“, saa fortaar jeg det saaledes, at der i hvert enkelt Tilfælde skal søges Dispensation, og det forekommer mig meget uheldigt. Hvis vi kunde enes om den Forstaaelse, at det var en almindelig Regel om, at Ministeriet, naar denne Lov udkommer, kan for de og de Lærlinger bestemme en Modificering og ogsaa paa hvilken Maade den skal være, saa har jeg i og for sig ikke Noget derimod, skjøndt jeg ikke saa gjerne ser det. Mod Vædringsforslag Nr. 3 skal jeg ingen Indbending gjøre. Naar der bliver staaende, hvad der nu staaer i § 13, nemlig at Lærlingekontrakten bortfalder, naar Mesteren ved Dom findes skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling, saa kan jeg ikke se, der er Noget i Veien for — hvis man ønsker det — at modificere Reglen noget her, forsaavidt der skulde indtræde Tilfælde af Varetægtsfængsel, hvor det vilde være urimeligt at sige, at Kontrakten skulde bortfalde. Jeg skal ikke gjøre noget bestemt Indbending mod denne Bestemmelse.

Ordføreren (M. Sørensen): Jeg skal gjøre opmærksom paa, at i Vædringsforslag Nr. 2 staar der: „dog kan Judenrigsministeren osv.“; det ligger altsaa i Judenrigsministerens Haand, om man overhovedet vil give disse Lempelser eller ikke, og jeg anser det ogsaa for at ligge i Judenrigsministerens Haand, paa hvilken Maade han ønsker at give saadanne Lempelser, og at han efter nøie Overveielse og Undersøgelse nok vil træffe det Rette.

Judenrigsministeren (Jørgensen):

Jeg veed ikke, om den ærede Ordfører ved denne Udtalelse vil bekræfte, hvad jeg har sagt, at denne Paragraf ganske i Almindelighed og paa Forhaand giver Bestemmelser, naar passende Foretagelse af Afsættelse kan afholdes. Det ønsker jeg at vide. Hvis der havde staaet „Lærlingens“ eller et andet Udtryk, saa havde jeg ikke været i Tvivl; men der staaer: „Lærlingens“ altsaa den enkelte Lærlings. Skal dette saa fortolkes saaledes, at Judenrigsministeren i hvert enkelt Tilfælde skal give Dispensation, anser jeg Bestemmelsen for uheldig. Kunde vi enes om min Fortolkning, saa kunde man jo søge at faae det omredigeret i Landstinget, hvis man forøvrigt vil gaa ind derpaa.

Ordføreren (M. Sørensen): Det er selvfølgeligt, at naar Ministerien efter omhyggelig Undersøgelse og Overveielse finder, at et Sag i sin Helhed fortjener en saadan